

Základná škola, Školská 389, Sačurov

mini KVAPKA

Mesačník sačurovských žiakov
zameraný na rozvoj čitateľskej gramotnosti.

2019

Ako som prešla z prvého stupňa na druhý

Pred pol rokom som sa stala žiačkou V.A triedy. Prišli k nám aj noví žiaci z okolitých dedín. Bola to pre nás všetkých nová výzva. Mali sme z toho zmiešané pocity. Zistila som, že to pre mňa nebolo až také ťažké. Musela som si zvyknúť na nových učiteľov. Aj učivo v piatom ročníku je celkom iné ako bolo na prvom stupni. Uvedomila som si, že to nie je až tak ťažké, ako som si myslela. Teraz už viem, že som sa zbytočne obávala.

Kludia Demčáková, V.A

Zmena škôl

Volám sa Karin a bývam v malej dedinke, kde sa každý s každým pozná. Veľmi rada som chodila do našej starej školy po tretí ročník. S rodičmi sme sa odsťahovali do mesta Newcastle, a samozrejme s mojim mladším bratom sme tam navštevovali školu, ktorá sa volala Primary School. Bola to škola hrou. Chodili so mnou spolužiaci aj z iných krajín, ako napr. z Poľska, Rumunska, Afriky a Čiech. Pre mňa to bolo niečo nové. Veľmi rýchlo som si tam zvykla, deti tam boli veľmi priateľské. Učili sme sa francúzsky jazyk namiesto angličtiny, ruštiny alebo nemčiny. Po dvoch rokoch sme sa vrátili a nastúpili do svojich pôvodných škôl. O rok som nastúpila do ZŠ Sačurov. Zo začiatku som si ťažko zvykala na nových spolužiakov a učiteľov. Ale teraz je to lepšie. Postupne som sa zoznamovala so všetkým, aj s novým učivom.

Karin Demeterová, V.A

O škole

Keď ráno budík zvoní,
do školy ma budí.
V škole je mi tiež dobre,
naučím sa všetko výborne.

Písať, čítať, kresliť, viem
a niečo sa aj v škole dozviem.
Cvičíme, cvičíme, cvičíme
a vždy sa niečo naučíme.

Kamarátov veľa mám,
vždy sa na nich spolieham.
Na nový deň sa vždy teším,
kamarátov niečím poteším.

Do školy ma ráno láka,
nepoznám tam zlého žiaka.
Kamaráti ma v škole čakajú,
nikdy ma tam nenechajú.

Nikola Hirková, V.A

Moja prvá dočka

Vždy som chcela ísť na Detskú odbornú činnosť (DOČ). V roku 2018 sa mi to splnilo. Pani učiteľka Lenka Truchanová mi povedala, že pôjdem na Detskú odbornú činnosť (DOČ). Zo začiatku som sa veľmi bála, preto som povedala pani učiteľke, že nepôjdem, ale povedala som si, že prečo to neskúsiť. Prišiel 9. november a išla som si odprezentovať

svoju prvú prezentáciu. Vždy som si hovorila, že keď niečo zabudnem, nevadí. Ako som prezentovala svoju prezentáciu, zistila som, že je to perfektné. Bola som druhá, ale na tom nezáleží. Hlavne, že som sa zúčastnila. Za všetko ďakujem pani učiteľke Lenke Truchanovej a pánovi učiteľovi Matúšovi Urbanovi.

Karin Kozáková, V.A

DOČ

Na hodine informatiky nám pán učiteľ povedal: „Všetci si urobíte Dočku“. Pozrela som na neho a absolútne netušila, o čom rozpráva. Ved’ na predchádzajúcej škole sme také niečo nerobili. Potom nám vysvetlil, o čo ide a dal nám tému Mestá Česka a Slovenska. Bolo ťažké vybrať si jedno mesto, ale nakoniec moj výber

padol na Svidník. Začala som doma hľadať informácie a pomaly, kúsok po kúsku, pridávať ich do mojej prezentácie. Po pár dňoch som ju mala hotovú a ukázala som ju pánu učiteľovi a na moje prekvapenie som aj postúpila. Prišiel deň „D“ a ja som musela odprezentovať svoju prezentáciu pred ostatnými v škole. Stres a tréma samozrejme urobili svoje, ale nejako som to odprezentovala a mohla som spokojne sledovať ostatných prezentujúcich. Keď skončil posledný, prišlo na rad vyhodnotenie. Jasné, že som nevyhrala. Veď bolo kopec iných a krajších prezentácií. Ale mne to neprekáža. Veď nejde o to vyhrať, ale zúčastniť sa.

Liliana Darina Mačugová, V.A

Detská odborná činnosť

Tento rok som sa po prvýkrát zúčastnila na Detskej odbornej činnosti. Keď mi pani učiteľka povedala, že si ma vybrala na DOČ, veľmi ma to potešilo. Téma bola Československé mestá a ja som si vybrala mestá Levoču a Zlín. Tieto mestá ma veľmi okúzlili. V deň Dočky som mala trému. V polovici prezentácie tréma opadla. Nakoniec to dopadlo dobre a umiestnila som sa na treťom mieste.

Kludia Demčáková, V.A

Jarmok

Už niekoľko rokov sa na našej škole uskutočňuje vianočný jarmok. Býva zväčša týždeň pred sviatkami, jeden až dva dni. Ani tento rok nebol výnimkou, začínal 17. decembra 2018. Na takom vianočnom jarmoku je super všetko, hlavne to, že sa nemusíme učiť :). Každá

trieda si pripraví svoj vlastný stánok v priestoroch školy, a to od jedálne až po telocvičňu. Je nás tam neúrekom. Spolužiaci prinesú rôzne darčkové predmety, ale aj veľa dobrôt od výmyslu sveta. Najčastejšie sa predáva vianočný punč (samozrejme bez alkoholu), perníky, koláče a iné maškrtky. Úlohou tried je predať tovar a zarobiť čo najviac peňazí. Trieda, ktorá vyhrá, dostáva ako darček výlet do kina na super najnovšiu 3D rozprávku. Tento rok to našej triede nevyšlo. Zarobili sme „len“ 80 eur. Predbehli nás spolužiaci zo šiesteho ročníka, ale aj tak sme boli na náš zárobok veľmi pyšní a veríme, že na budúci rok to určite vyhráme.,

Katarína Kočišová, V.A

Deň „Blbec“

Bol to úplne normálny deň, ako všetky ostatné. Slnko svietilo, tráva rástla a ja som sa nudila. Zapla som si na chvíľu mobil, ale zamestnalo ma to len na pár minút. Napadlo mi, že napíšem mojej kamarátke či nejde von. Súhlasila, a tak sme šli. Najprv sme stretli jej spolužiačku a moju kamarátku s jej frajerom. Tak sme všetci piati išli do parku, kde sme si v stánku oproti kúpili kofolu. Zrazu tam z ničoho nič prišla mačka. Bola čierna ako noc a mala modré oči ako nebo. Vraví sa, že kto uvidí ako prvý čiernu mačku, bude mať smolu. No a ja som ju uvidela ako prvá. A tá smola sa objavila hneď, ako som prišla domov. Stála som na schodoch pred dverami. A ani neviem ako, zrazu som zakopla. Udrela som sa do hlavy a mala som tam obrovitánsku hrču. Bolelo ma to nenormálne. Tak som zašla do mrazničky po niečo studené. Siahla som po niečom veľmi studenom. Bolo to také zamrznuté, že som ani nevedela rozoznať, čo to je. Rozmýšľala som nad tým, až nakoniec som prišla na to, že je to maslo. Mala som ho priložené k čelu asi takých päť minút. Potom som zase siahla po

mobile. Bola som smädná, tak som zbehla do kuchyne napiť sa. Naliala som si vodu a rozliala som ju na celú linku. Najprv som tomu nerozumela, ale potom som si spomenula na tú čiernu mačku v parku. A tak mi to „doplo“.

Dorota Bučáková, V.A

Hádanky

TEPLO TO DÁVA

A V KÚTE STÁVA.

Čo je to ?

(piecka)

NIKTO MA NEJE,

A PREDSA SOM VŠADE.

Čo je to ?

(soľ)

LIETA TO VO VZDUCHU,

PRISTANE TO NA SUCHU.

Čo je to ?

(lietadlo)

DVANÁŠŤ ČÍSEL TO MÁ

A STÁLE TO ŤUKÁ.

Čo je to ?

(hodiny)

VO VODE TO BÝVA,

CELÚ NOC TO SPIEVA.

Čo je to ?

(žaba)

TVRDÝ SOM JAK KAMEŇ,

VO VODE MI JE AMEN.

Čo je to ?

(cukor)

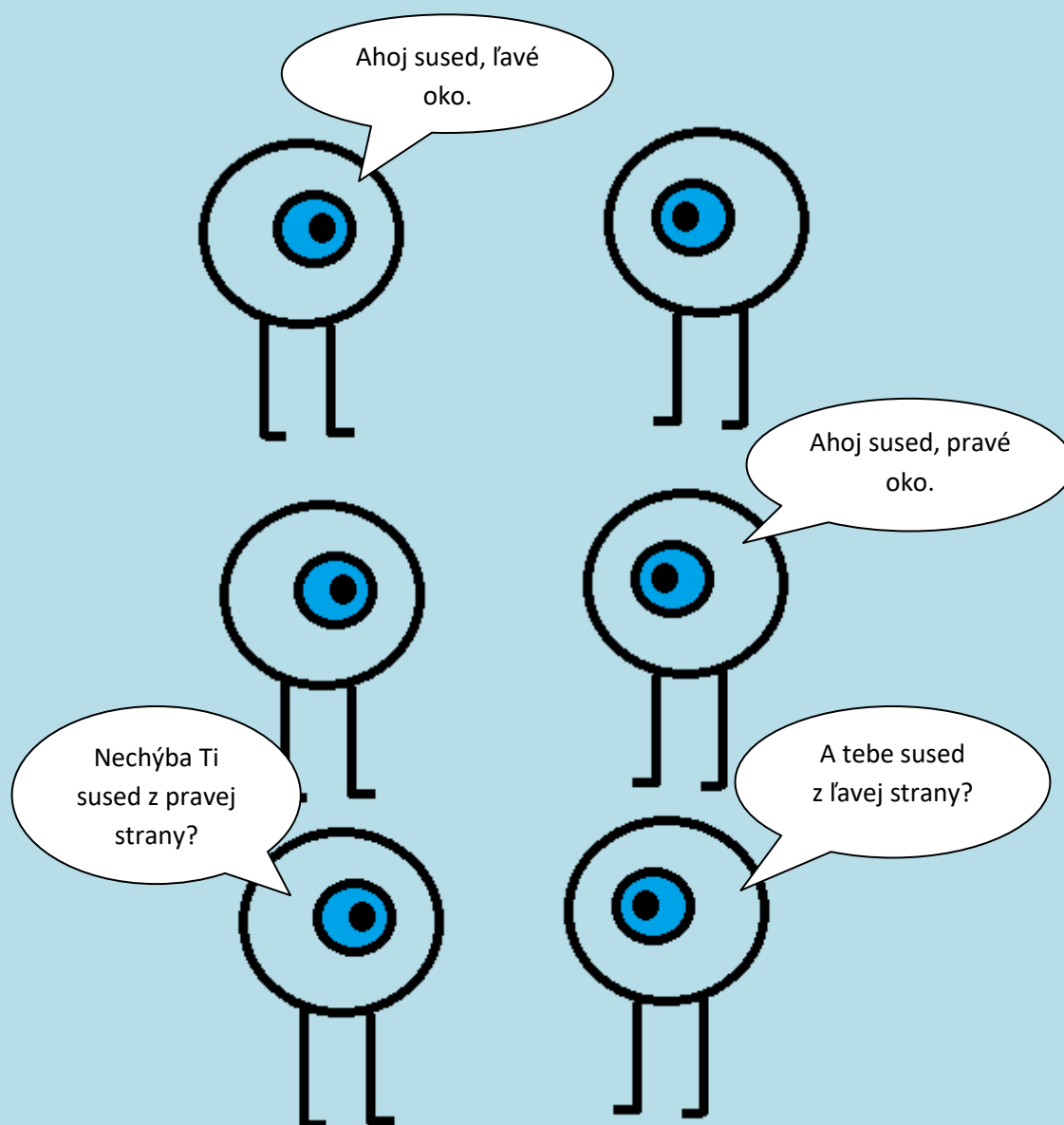
JE TAKÁ VODIČKA,

Z KTOREJ SA KRÚTI HLAVIČKA.

Čo je to ?

(pálenka)

Olívia Belasová, V.A

...žeby nos?...

Richard Uličný, V.A